

[Rosing.]

lig betragtning af det samlede budget, der vedrører Grønland. Den nuværende opstilling af budgetforslaget for Grønland er jo en nødvendig fortsættelse af den hidtil fulgte retningslinje til løsning af de forskelligartede opgaver deroppe, en fortsættelse af den udbygning af de grønlandske forhold, som Grønlandskommissionen i sin betænkning ønskede at fremme, samt den udbygning af de grønlandske erhverv, som lov nr. 177 af 5. juni 1959 om opførelse af fiskeindustri anlæg m. m. og bygning af havne forudsætter.

Hvis man i de tidligere vedtagne finanslove kigger lidt nærmere på den post, der hedder administrationsudgifter i Grønland, vil man straks opdage, at beløbene stiger konstant med tiden. Den nye tid og i det hele taget den nuværende, hurtige udvikling deroppe medfører efterhånden et større og større behov for personale i alle administrationsgrene. Dertil kommer, at pris- og lønudviklingen hernede også er meget mærkbar i Grønland. Alt dette har jo bidraget til den stadige forøgelse af administrationsudgifterne. I fjor var der bevilget 63,7 mill. kr. til denne post, og nu i dette forslag er udgiftsposten forøget med knap 12 pct. til 72,3 mill. kr. Sammenligner man beløbet med det i 1957 vedtagne, er forøgelsen ikke mindre end 31,9 pct.

Det vil sikkert være meget vanskeligt at nedbringe beløbet, navnlig når man skeler til de tidligere udtalelser både af landsrådets tidligere formand, P. H. Lundsteen, og politimesteren i Grønland, Erik Hesselbjerg, vedrørende den personalemangel, der gør sig gældende på mange områder i Grønland, ikke mindst inden for de administrative områder. I dag kan man sige, at kun en lille del af denne personalemangel er afhjulpet. Spørgsmålet er jo forbundet med andre spørgsmål, der vedrører udvidelse af eksisterende kontorer og opførelse af nye boliger til det mandskab, der skal dække personalemangelen. Jeg vil ved denne lejlighed på det kraftigste støtte de nævnte udtalelser og er heller ikke i tvivl om, at ministeriet for Grønland — så vidt det lader sig gøre — bevillingsmæssigt er indstillet på at efterkomme disse meget tiltrængte ønsker.

Til anlægsbevillinger er nu budgettet

46,6 mill. kr., hvilket er omkring 1,5 mill. kr. mindre end i fjor. Det er det beløb, der som sagt skal dække bl. a. de anlægsudgifter, som loven om industrialisering af fiskerierhvervet og bygning af havne forudsætter, og som ministeriet for Grønland fortsat må lade udføre for statsinstitutionerne. Disse investeringer i forskellige anlæg er ganske nødvendige, hvis den udvikling, der er startet for 10 år siden, ikke skal stagnere; og beløbet, der er beregnet til samtlige anlægsarbejder for det kommende finansår, er endda langt fra nok til at dække det behov, som den meget hurtige forøgelse af befolkningen fører med sig. Man kan ikke sige stærkt og tydeligt nok, at det nuværende behov for alsidig uddannelse og oplysning allerede er meget stort og vil blive større og større med tiden, hvis indsatsen på disse områder ikke snart intensiveres.

Som jeg flere gange her fra talerstolen har gjort opmærksom på, er en hurtig udbygning af fiskerierhvervet i visse distrikter som Nanortalik og Angmagssalik ganske nødvendig, hvis disse distrikters befolkninger i social henseende ikke skal yderligere sakke bagud for de andre distrikters befolkning; disse distrikter er jo, som man siger, udviklingsdistrikter inden for udviklingslandet Grønland og trænger derfor til en større støtte end hidtil.

Det må præciseres, at vi grønlandere ikke vil være utaknemlige og umættelige folk, hvad angår at få støtte fra den danske stat og det danske folk; men sådan som situationen og de faktiske forhold er i øjeblikkets Grønland, er vort behov for at kunne tilnærme de grønlandske forhold til forholdene hernede meget større, end det danske folk kan forestille sig, og end de årlige bevillinger kan dække.

Det er mig derfor en glæde at erfare, at den højtærede minister for Grønland i sine foredrag rundt om i landet er inde på den tanke, at der bør gøres et yderligere fremskud i bestræbelserne for at fremme udviklingen i Grønland i form af yderligere investeringer af mennesker og anlæg. Den forrygende forøgelse af befolkningen gør dette bydende nødvendigt, og denne tingenes tilstand må den danske befolkning gøre sig klar, før man tager skridt til at yde bistand til andre udviklingslande.